

stka obojga pól młodzień i często nawet i wojsko; rónie też inne z tego powodu wypływają niedogodności. Właśnie nagłe to miasta naszego potrzeby mają na oku, udamy się do Namiestnictwa z prośbą o pozwolenie zbierania składek po kraju na cel wymieniony, a otrzymawszy takowe reskryptem p. Namiestnika z d. 13 kwietnia b. r., gdy nie mogę być wszędzie i osobiście kwestować, odczytam się niniejszem do szanownych i szlachetnych serc, prosząc o nadsyłanie na moje ręce bądź hojnych datków pieniężnych, bądź asygnać na kamienie, cegły, wapno, drzewo itp. na cel wzmiankowany. Czynię zaś krok ten w błogiej nadziei, że odeszła moja do szlachetnych i szanownych osób, co każdy cel dobry chętnie popiera, daremną nie będzie. Nazwiska wspaniałomyślnych dobrodziejów, oraz kwoty przez nich ofiarowane, nie omieszkać podać do publicznej wiadomości. (Administracja Czasu przyjmować będzie chętnie składki na ten cel i te co na jej ręce wpłyną, ogłosi). Spodziewam się, że przewielebni dusz pasterskie parafianom swoim sprawę tę gorąco poleci i składki zebrane przekażą mi ręką. Przyznaję się za datkiem jakimś do wybudowania burzy, oprócz wewnętrznej zadowolenia, jakie wykonanie dobrego czynu sprawia, jedyną sobie wdzięczność młodzieży, której modlitwa sięgnie na dobrodziejów obfite błogostwienstwo Boże.

X. Piotr Pietrzycki
Prof. i Katedra gimnazjalna.

— Komitet dla pogorzelców w Trębówi, gdzie w d. 8 czerwca r. b. ogień w ciągu 3 godzin zniszczył 80 domów i przeszło 100 rodzin pozostawił bez przytułku, przesyła nam odesłanie o składki wystosowane w skutku zezwolenia Namiestnictwa z d. 12 b. m. do całego kraju, aby nieszczyśliwemu miastu, dotkniętemu tą straszną klęską, a którego straty pożarem szacowane wynoszą przeszło 80,000 złr., pospieszyć z pomocą, a szanowny komitet, na którego czele stoi X. kanonik Jan Kaliniewicz, proboszcz w Trębówi, uprasza administrację Czasu o przyjmowanie na ręce jej nadsyłanych składek, czego tak chętnie się podejmujemy.

— Donosiliśmy w swoim czasie o rozpuszczonej po Węgrzech pogłosce, że poeta Petöfi żyje dotąd na Syberii. Wiadomość ta wywołała wielką sensację i poczęto szukać źródła tej wieści, a latowiernejsi zajęli się nią na serio. Towarzystwo Petöfi'ego w Peczucie, chcąc zbadać, ile w tem może być prawdy, zarządziło staranne poszukiwania. Na odbytem w ostatnią niedzielę posiedzeniu Towarzystwa, readak nasz p. Antoni Miernicki, profesor języka francuskiego, w gimnazjum Pijarskim, który przez długi czas bawił na Syberii, twierdził, że o Petöfi'nie tam nie słyshać, że jeżeli by istnieć węgierski poeta był na Syberii, to mógłby łatwo o tem donieść; wolno było bowiem więziom w promieniu 8 do 10 mil odwiezwać się i prawie wszystkie znali się, mogli też listy do ojczyzny posyłać, oddawszy je poprzednio do przejeżdżających właścicieli władzy. W tej samej kwestyi na interpelację Helfygo w sejmie węgierskim, czy Petöfi żyje, odpowiedział minister, że rząd rozpoczął dochodzenia. Na teraz można podać tylko sądowe zeznanie niejakiego Daniela Monosses, który został wzięty do niewoli w roku 1849 w bitwie pod Czik-Szereda i następnie przebywał na Syberii. Otóż ten Monosses twierdzi, że widział na Syberii jakiegoś Węgry, który się nazywał Petöfi, że nawet z nim kilka razy rozmawiał, że Petöfi ten liczył mniej więcej 60 lat, że jest żonaty i ma dzieci, że początkowo był robotnikiem w kopalniach ołowiu, a następnie dozorą. Monosses jest wieśniakiem; zeznanie jego przed sądem powiatowym w Klausenburgu, nosi na sobie charakter prawdopodobieństwa. Śledztwo prowadzi się dalej i zapewne wkrótce ta ciekawa sprawa rozjaśni się.

— Według doniesień dzienników rosyjskich, 15go czerwca przeszedł nad Odesą uragan tak gwałtowny, jakiego od najdawniejszych czasów tam niepięknijają. Miasto w jednej chwili pogrążone zostało w ciemności zupełnej; w mieszkaniach (a było to o godzinie 6½ popołudniu) musiano zapalać światła. Gęste chmury plyn wznosiły się nad całym miastem, wiekając się do mieszkanki przez potłuczone szyby w takiej ilości, że nasazntr wywołało pył z domów taczami i wozami. Wiatr uszkodził wiele domów, zrywając dachy i drugoczę kominy; polał też i powyrwał z korzeniem mnóstwo drzew w ogrodach miejskich i na bulwarach. Nadto — burza powyrwała i polała w okolicy Odesy słupy telegraficzne, zrywając po kilka na raz drutów, wskutek czego Odesa przez dwie następne doby pozbawiona była wszelkich zgoda komunikacji telegraficznych.

— W Bononii, jak pisze Fremdenblatt zrobiono w ostatnich czasach jedno z najbogatszych odkryć archeologicznych. Przy kopaniu podjętem przez inżyniera Zanonięgo znaleziono na 2 stopy pod ziemią ogromną amforę z palonej gliny mającą 140 metrów wysokości a 120 metra w przekroju. Była w niej wielka ilość narzędzi, broni, przedmiotów służących do osobdy; wszystko z brązu i przeszło 14,000 wzorów. Aby mieć wyobrażenie o bogactwie tego skarbu, zauważmy, że znajdowało się w amforze 2077 toporków rozmaitej formy, 2407 szpadek, 275 grotołów do łanc, 50 sierpów, 60 mniszów kónskich i t. d. Odkrycie to należy do epoki spżowej, a przedmioty te należały zapewne do fabrykantów lub handlarzy bronzów, które zapewne przed napadem nieprzyjacielskim zakopane zostały.

TEATR LETNI. We wtorek d. 26go czerwca: Czwarty gościnny występ Maryi Deryng, artystki teatrów warszawskich. Komedia w 1 akcie Zefi Mellerowej: *Falszywe bliaski*. — Przystawie w 1 akcie hr. Aleksandra Fredry: *Z jakim się wdać, takim się staje*. — Ostatnia scena 5go aktu dramatu Goethego p. t. *Faust*. — Początek o godzinie w pół do 8½.

We środę dnia 27go czerwca. Piąty gościnny występ Maryi Deryng, artystki teatrów warszawskich. Komedia w 4ch aktach oryginalnie napisana przez Sewera: *Pojemny Szlachetny*. — Początek o godzinie w pół do 8½.

Wiadomości polityczne: Straż policyjna wczoraj przytrzymała: Maryannę Dobrzańską za kradzież w służbie popielniczki i zbiegnięcie ze służby; Antoniego Kocubieja i Adama Kolodziejczyka, włóczęgów, za kradzież wiktualii przed sklepem; Bandę cyganów obojga pól, składającą się z 25 osób starych i dzieci, pochodzącą z Brzozowy w powiecie Tarnowskim, która jest obwiniona, że gdy w d. 24 b. m. przybyła do Topoli w Królestwie Polskiem i zjechała do karczmy na kilku wózkach pod pozorem wrózenia, skradła tamtejszemu propinatorowi kilkadziesiąt rubli podczas jego nieobecności i w tym samym dniu piekarkowi w Kozimierz Wielkiej w powiecie Pinczowskim w Królestwie Polskiem, 200 rubli, wtargnęwszy do jego mieszkanka z żądaniem chleba i z chęcią wrózenia. Bandę tę przytrzymał dzisiaj w nocy na Krowodrzy i znaleziono na ich wózkach troche pieniędzy rosyjskich, kocy, fajki piaskowe i inne, nowe muszle, pugłaresy, kapę na łóżko białą i różne przedmioty, jak się zdaje skradzione. Aresztowano także Ludwika Łapanowskiego i Antoniego Czyżę, włóczęgów, za pobicie.

Wystawa niustająca Towarzystwa Przyjaciół sztuk pięknych otwarta codziennie od godz. 11½ do 4½ prócz poniedziałku. Wstęp w niedzielę 15 centów, w dni powszednie 30 centów.

Dnia 26go czerwca pochmurno, chłodno; termometr od 120 doszedł do 202 C. Barometr idzie w górę; rano o 6½ dnia 26go czerwca stan jego był 746-1 milim., termometru 110 C. Wiatr północno-wschodni.

We środę dnia 27go czerwca: Św. Władysław króla wyzn.

Wiadomości bibliograficzne.

— Staraniem i nakładem Stowarzyszenia do wydawnictwa dzieł lekařskich polskich w Krakowie wyszło drugie z kolei dzieło Dr. Jana Steinera p. t. „Rys nauki o chorobach dzieci”. Przekład dokonany został przez grono lekarzy Uniwersytetu Jagiellońskiego pod kierunkiem prof. Dra M. L. Jakubowskiego i prof. Dra J. Oettingera. Cena przekładu jest znacznie mniejszą od ceny oryginału niemieckiego. Ponieważ w dziele tem, napisanem językiem zrozumiałym nawet nie lekarzowi, znajdują się liczne uwagi higieniczne co do pielęgnowania dzieci w stanie zdrowia i choroby, przeto książka ta może oddać znakomite usługi rodzinom, które pragną wychować dzieci według zasad higienicznych. — Skład główny dzieła znajduje się w księgarni S. A. Krawczyńskiego w Krakowie.

— Wysła światło w Poznaniu drukiem Jarosława Leitgebera *Kronika żałobna* przez Tiedora Żychlińskiego. Jest to zbiór nekrologów osób z rodzin Wielkopolskich od r. 1868 do 1876 z uwzględnieniem znakomych zmarłych w tym przedziale czasu w innych dzielnicach Polski i na obcoziemi. Książka ta, jako gromadząca w jedną całość wszystkie wiadomości rozproszone po dziennikach, daje przegląd strat jakie rodziny i Ojczyzna nasza poniosła, i w dany raz między innymi ułatwiać może dziełojosowi sznude wyszukanie żywotów osób zasłużonych krajowi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wiadomości

z biura Izby handlowo-przemysłowej krakowskiej o targu zbożowym na Baranie i Kłoparzu dnia 26go i 27go czerwca.

Z braku dowozu zboża, targ wczorajszy na Baranie był bardzo słaby. Pazenicy dowieziono paręset korey na odstawa; żyta, jęczmienia, owsa i grochu tylko w małych partiach, przez co żądania sprzedających podniosły się.

Płacono za pszenicę za 237 funtów od — złp. do — złp.; żyto za 227 funtów od złp. 39 do 43 złp.; jęczmienia za 202 funtów od 27 do 31 złp.; owsa na 138 funtów od złp. 17 do 19 złp.; groch 260 funtów 32 do 36 złp. 20 gr.

Wskutek niedowozu zboża z Kongresówki, a więc ożywionej chęci kupna na dzisiejszym targu Kłoparskim, ceny produktów, szczególnie żyta podniosły się. Do Prus dosyć zakupowano.

Płacono pszenicę żółtą za 100 kilogramów od 12 — do 13 50 złr., czerwona od 12 50 do 13 75, biała od 12 50 do 14 —; żyto polskie za 100 kilo gr. od 10 — do 10 40; żyto podolskie za 100 kilo gr. od 9 25 do 10 —; jęczmień dla krup. za 100 kilo gr. od 8 50 do 9 25; na paszę za 100 kilo gr. od 8 — do 8 75; owsa za 100 kilogram. od 8 — do 8 50; groch od 8 — do 10 —; fasolę od 9 — do 13 —; wykę od 6 — do 6 50 złr.; jagły od — do —; prosa od 7 — do 8 — złr.; kukurudzę od 7 — do 7 60 złr.

Wiedeń 25 czerwca.

Na dzisiejszy targ przyjeżdżono wółw galicyjskich 1926, węgierskich 1491, niemieckich 264 — razem 3681 sztuk, z powodu mniejszego spędu niż przeszłego tygodnia blisko o 1800 sztuk wółw, cena znacznie poszła w górę od 3 do 5 złr.

Galicyjskie płacono od złr. 59 do 62 złr.; osobliwe białe dla eksportu od 63 do 65 złr.; węgierskie od 58 do 62 złr., osobliwe 63 złr.; niemieckie dla eksportu od 60 do 70 złr.; jedna partya 71 złr.; do godziny 10ej wszystko sprzedano.

Wilhelm Amirowicz,
Caffé Stirkbök

Wiedeń 25 czerwca.

Spęd na dzisiejszym targu na bydło rogate było szczytów, wyniosł tylko 3681 sztuk, czyli o 762 mniej, niż przed tygodniem. To też mimo niepomyślnego sprzedawania z parzystego targowiska La Villette, gdzie dnia d. 21 b. m. ceny mięsa doznały w skutek niezmiernych upoków znacznej niżki, cena wółw mianowicie spała o 30 franków na sztukę, targ dzisiejszy był bardzo ożywiony, do czego przyczyniła się jeszcze obecność kupców zamieszkałych. Ceny podniosły się za towar przedni o 3—4 złr., za średni o 4—5 złr. W godzinie wszystko było sprzedane. W liczbie po-

wyższej było towaru galicyjskiego 1926 sztuk, węgierskiego 1491, niemieckiego 264 szt. Płacono: galicyjski 59 — 62 złr., węgierski 58 — 62, przedni-wyborowy aż do 63 złr. niemiecki na wywóz 60 — 70, poczciwy nawet 71 złr. krowy i buhaje 56 — 60 złr. za chr. metr.

Przyjechali do Krakowa od 25go do 26go czerw.

HOTEL POLSKI pod BIAŁYM ORŁEM: L. Maklanowicz z rodziną z Warszawy, A. Golebowski z Rzeszowa, Z. Pawlikowski z rodziną z Poznania, L. Brzozowski z żoną z Brzozowa, F. Piotrowski z żoną ze Stanisławowa, L. Golechowski z Galicji, B. Gietner z Kongresówki, W. Myszkowski ze Lwowa, W. Sokolowski z rodziną z Warszawy, X. Józef Leiman z Tarnowa, L. Białosuknia z Kongresówki.

HOTEL KRAKOWSKI: Hr. M. Potocki ze Stanisławowa, A. Mazurak z żoną z Podola, O. Łęziński z córką z Podola, P. Zubrzycki z Gorliu, T. Wyganowski z Kongresówki, Zdzisław Bogusz z Rzemienia, Dr W. Ozarkowski z Warszawy, W. Przemyski z Woliny, J. Sulczewski z Warszawy, T. Kowalski z Gracu, E. Homolacz z Gnojnika.

HOTEL SASKI: K. Skirmund z Kongresówki, A. Wilksa z Warszawy, H. Radomska z Łukawic, J. Hanusz z Tarnowa, J. Hebaszyna z Tarnowa, W. Toczyński z Kongresówki, F. Muty z Kijowa, Z. Siemiński z Bukaresztu, F. Rymkiewicz z Warszawy, L. Krapp z Litwy, hr. W. Lubieński z Poznańskiego, A. Pracezyński z Miechowa, K. Gippert z Kongresówki, E. Miodecki z Wilczkowie, bar. F. Helzel z Górki, hr. S. Potocki z Woliny.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

W dziennikach wiedeńskich spotykamy telegram z Lwowa donoszący, że sejm galicyjski zwołany został na 3 sierpnia, nominacja zaś hr. Ludwika Wodzieńskiego marszałkiem krajowym ma nastąpić niebawem. Telegram ten jest prostym domysłem, bo nie we Lwowie w tej chwili lecz w Wiedniu, gdzie znajduje się namiestnik Galicji, rozstrzyga się kwestya zwołania sejmu.

W procesie ugodywom przyniść trzeba, że Węgrzy nie dają czekać na swoje rozkazy. Ponowice nuntium, czyli duplikat deputacji rągnikolarnej, już zostało zredagowane przez p. Falka sprawozdawcę, lecz nie zdaje się, aby nowy ten akt zbliżył rozstrzygnięcie sporu, przeciwnie ma być tylko odparciem niektórych złaśliwych wycieczek zawartych w odpowiedzi austriackiej. Dzienniki berlińskie jak *Nat. Zig i Nord. allg. Ztg* występują z radami i naleganiami, aby Austro-Węgry przedsięwzięły spór ugodyw; tymczasem jednym z powodów ociągania się tej kwestyi jest właśnie to, że rząd niemiecki dotąd niepowinął traktatu handlowo-celnego.

W niedziele czwartym został w Poznaniu sejm prowincjonalny W. Ks. Poznańskiego. Zgaitł posiedzenie komisarz królewski naczelny prezes Księstwa. W przedmówieniu zapowiedział on pomiędzy innemi projektami d. ustaw, projekt dotyczący rozszerzenia celów użycia funduszy dotacyjnych, przekazanych związkowi prowincjonalnym i komunalnym, gdzie zakładanie tak zwanych kolei żelaznych drugorzędnych w miejsce zwirówk, zaleca się przedewszystkiem. Poczem zabrał głos marszałek sejmu i zamianował sekretarza. Deputowi Polacy złożyli do łaski marszałkowskiej protest przeciwko pogwałceniu równoprawienia w sejmie języka polskiego, równoprawienia gwarantowanego tak między narodowemi traktatami jak i słowem królewskiem.

W Paryżu obiega pogłoska, że rząd zamierza zamknąć wszystkie polityczne kółka i że przesłany został w tym przedmiocie okólnik do prefektów.

Telegram mylnie donosił cyfrę o głosowaniu nad uchwałą senatu co do rozwiązania Izby. Takowa zapadła większością 19th głosów; 149 senatorów głosowało za rozwiązaniem, 130 przeciw. Do tej pory niewiadomo jaka forma zostanie użyta do rozwiązania Izby, czy odczytany będzie w Izbie mesaż prezydenta raczypospolitej, czy też po prostu w dzienniku urzędowym pojawi się dekret Mac-Mahona. Prawdopodobnie jednak wzrząz na posiedzeniu Izby, odczytany został mesaż w tej mierze. Jak donosi *France* dowódca eskadry na morzu S.ódziemnem ma być mianowany ks. Joinville.

Już nikt nie wątpi, że zarządza gotowość wojenna dwóch korpusów armii austriackiej jest wstępem do okupacji, a wszystkie próby organów ministerstwa spraw zewnętrznych, podania w wątpliwość tej prawdy, służą tylko do utrwalenia w opinii publicznej przekonania o niej. *Wiener Zeitung* ogłasza odpowiednie do przedsięwziętych środków wojennych zmiany w armii. Najwięcej znaczącą jest nominacja generała Iwanowicza dowódcą osmnastą dywizji w Zaderze. Generał Iwanowicz był swawrem generała R. dycza. *Son- und Montags-Zeitung* następnie ogłasza otrzymanie do dobrego żróda szczegóły o interwencji Austrii na półwyspie Bałkańskim. Przed końcem przyszłego tygodnia dwa korpusy austriackie jeden z Kroczy, drugi z Dalmacji wyruszą, aby zająć Bošnję i Hercegowinę i tymczasowo zaprowadzić w nich rząd austriacki. Do tego celu nie potrzebną będzie mobilizacja, wystarczą przed-

sięwzięta w ostatnich dniach środki. Na wojskowego i cywilnego gubernatora „austriackiej Turcji“ przeznaczony jest generał Molinari, któremu dodane będą potrzebne administracyjne organy. Urzędowe ogłoszenie tych rozporządzeń nastąpi jednocześnie z odczytem obywateli parlamentu.

Tea sam dziennik mówi, że *Pester Lloyd* donosi z Wiednia, iż hr. Andrassy już wyzdrowiał; tym czasem rzecz ma się przeciwnie i hr. Andrassy jeszcze nie opuszcza łóżka.

W sejmie posiedzeniu toczą się dalej rozprawy nad kwestyą wschodnią, które stopniowo w najwłaściwszych ustępkach pod właściwą podajemy rubryką.

Dzienniki rosyjskie utrzymują jeńogłośnię i to z pewnego rodzaju tryumfem, że zajęcie Bośni przez wojska austriackie jest już uchwalonem stanowczo, i że akcyja ta przedsięwzięta zostanie w celach przyjaźnych polityce rosyjskiej t. j. w zamierzu obrony Czarnogóry, *St. Petersburgskaja Wiedomosti* powiadają: „że rząd austriacki z własnej inicjatywy (słowa te podkreśla) zażądał od Porty powstrzymanie postępu wojsk jej ku Cetyni, oświadczając, że w razie przeciwnym pospieszy na pomoc Czarnogórom.“ — Dalej dziennik ten donosi, że Austria szybko i energicznie czyni przygotowania wojenne, aby swą interwencyę dyplomatyczną, wesprze natychmiast akcyją wojenną.

O generałach R. dyczu i Molinari, jako dowódcach korpusami, p.znaczonymi do wkroczenia do Czarnogóry, *Nowoje Wremia* powiada, że wybór tych generałów jasne rzuci światło na kwestyę, jaką postawę Austria przybrać zamierza, przyjmując udział w wojnie wschodniej. Molinari i Rodicz są słowianami z pochodzenia i ludźmi gorąco sprzyjającymi sprawie słowiańskiej. Molinari nadto, nie nawiądz Węgrów, a Rodicz nie uprzyjaźnionem cen tralistów niemieckich. Jeżeli tedy ci generałowie są dowódcami korpusów, mających wkroczyć do Bośni i wesprze Czarnogórców, niepodpada więc wątpliwość, że Austria, koniec końców, powzięła postanowienie działania przychylnego Rosji, pomimo opozycji Węgier, których przewaga ostatnimi czasy upadła.

W chwili, gdy to piszemy, otrzymaliśmy nowy numer *St. Pet. Wiedomosti*, w którym znajduje się wiadomość telegraficzna, że do Wiednia przybył pełnomocnik specjalny rządu Czarnogórskiego, w celu uproszenia Austrii o pomoc wojenną przeciw Turcji. — W skutek czego rząd austriacki zdecydował się ostatecznie przyjąć udział w wojnie wschodniej i w przyszłym rozporze Turcji.

Przejsie część iowu Dunaju przez wojska rosyjskie, góruje nad pokoleniem. Zapewniają nas, że uzbrojenia austriackie zarówno są w związku ze sprawą czarnogórską, jak z tem przejsiem, o którym wiedziano, że w tych dniach nasają, sfery, które wydały rozkaz do uzh. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej, a to rozdzi. *Wiener Abendpost* stwierdza, że przejsie Dunaju usunęło wszystkie inne sprawy na drugi plan. Wojska, które zajęły Maczyn, nie mają za zadanie uderzyć na główne siły tureckie, ale raczej ułatwić przejsie w innych punktach armii rosyjskiej

